

Aleg. 255.

Sprawozdanie

komisyi administracyjnej do L. 1.116 o petycyi gminy Jarosławia.

Wysoki Sejmie!

Zarząd miasta Jarosławia uprasza w swojej petycyi Wysoki Sejm, aby raczył z jednej strony przedłożyć termin spłaty rat przynależnych funduszowi koszarowemu, a z drugiej strony, aby darował odsetki zwłoki, spowodowane niezapłaceniem tychże rat w terminie, przez skrypt dłużny oznaczonym i motywuje swoje prośbę:

1) że skrypt dłużny, określający spłatę rat w odnośnych terminach, stoi w sprzeczności z uchwałą Wydziału krajowego, określającą, że pierwsza rata spłaty ma nastąpić wtedy, gdy koszary będą oddane już do użytku c. k. wojska, co dotychczas jeszcze nie nastąpiło;

2) że zarząd obecny przez omyłkę nie wstawił odnośnej a potrzebnej kwoty do zapłaty rat w roku 1890 do preliminarza gminnego na rok 1890, przeto pokrycia na te raty nie ma.

Komisya administracyjna składa o tej petycyi następujące sprawozdanie:

Gmina miasta Jarosławia przeszła już w roku 1888 w posiadanie promessy na 150.000 zł. płatnych w trzech ratach po 50.000 zł. na pokrycie kosztu budowy koszar dla jednego batalionu piechoty.

Wydział krajowy, nie przekonawszy się, czy plany budowy zostały już zatwierdzone przez władze wojskowe, przychyłając się do prośby reprezentacyi gminy Jarosławia i poparcia reprezentacyi powiatowej, polecił wypłatę pierwszej raty już w roku 1888, to samo uczynił i w roku 1889, tak że wypłacił antycypando przed zatwierdzeniem planów i rozpoczęciem budowy kwotę 100.000 zł.; dopiero ostatnią ratę wypłacił po zatwierdzeniu planu w bieżącym roku.

Przez tak pospieszną nieprawidłową wypłatę kwoty 100.000 zł. przyczynił się Wydział krajowy po 1-sze do zawikłań, których widownią był magistrat gminy Jarosławia, dalej do przykrego położenia, w którym obecnie się znajduje rzeczona gmina, a ostatecznie, że fundusz koszarowy uszczuplony został przez odpadnięcie odsetek, któreby ten fundusz przez ciąg dwóch lat były powiększyły.

Ale i zarząd gminy Jarosławia z pożyczonemi pieniędzmi z funduszu koszarowego nie odpowiednio gospodarował, gdyż znaczną tychże część użył na opędzenie innych potrzeb, co się całkowicie sprzeciwia celowi, na który pieniądze z tego funduszu służyć mają.

Na podstawie wyż wymienionego skryptu dłużnego Wydział krajowy był w prawie żądania spłaty pierwszych rat w roku 1890; ale biorąc znowu na uwagę, że koszary nie zostały jeszcze oddane do użytku c. k. wojska, co według uchwały Wydziału krajowego powinno wyprzedzić spłatę pierwszej raty, gmina Jarosław ma poniekąd słusność, upraszając, aby pierwsza rata spłaty nastąpiła dopiero po oddaniu koszar do użytku c. k. wojska t. j. 1. stycznia 1891. By rażąca tę sprzeczność

między skryptem dłużnym a promesą pożyczki, raz na zawsze usunąć, pożądanem jest, aby Wydział krajowy postępowanie przy udzielaniu pożyczek stale unormował.

Komisja administracyjna sądzi, że gmina Jarosław, aczkolwiek żądanie Wydziału krajowego, by pierwszą ratę zwrotu zapłaciła 1. stycznia 1890, może prawnie jest usprawiedliwione, nie powinna być pociągana do spłaty pierwszej raty według brzmienia skryptu dłużnego, ponieważ działała poniekąd bona fide na podstawie uchwały Wydziału krajowego, która orzeka, że pierwsza rata spłaty ma nastąpić dopiero po oddaniu koszar do użytku c. k. wojska.

Gdy zaś Reprezentacja gminy Jarosławia całkiem nieprawidłowo sobie postąpiła, używając pieniędzy z funduszu koszarowego, otrzymanych na potrzeby gminy, dlatego prosba, aby jej opuszczono odsetki zwłoki w kwocie 562 zł. 50 ct., według zdania komisji uwzględniona być nie powinna.

Zważywszy wszystkie te okoliczności, komisja administracyjna wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy

1. Pierwsza rata spłaty pożyczki przez gminę miasta Jarosławia w kwocie 150.000 zł. zaciągniętej, nastąpić ma 1. stycznia 1891.

2. Gmina miasta Jarosławia winna zapłacić do funduszu koszarowego odsetki zwłoki w kwocie 562 zł. 50 ct.

3. Poleca się Wydziałowi krajowemu:

a) aby na przyszłość pożyczki, gminom z funduszu koszarowego udzielane, nie przekraczały kwoty kosztorysów, przez władze wojskowe zatwierdzonych;

b) aby pożyczki dopiero wtedy wypłacano gminom, gdy plany i kosztorysy będą już zatwierdzone przez kompetentne władze wojskowe;

c) aby sposób postępowania przy udzielaniu pożyczek z funduszu koszarowego stale unormował.

Lwów dnia 26. listopada 1890 roku.

Przewodniczący:

Ziemiałkowski w. r.

Sprawozdawca:

B. Horodyski w. r.